

Beleidsregels tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen Eemsdelta 2023

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsdelta

gelet op:

artikel 2.1.7 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en

artikel 19 van de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning Gemeente Eemsdelta 2021

de kadernota armoedebeleid 'Naar een merkbaar en meetbaar verschil'

overwegende dat:

het college het wenselijk vindt te regelen in welke gevallen, op welke wijze en in welke mate een tegemoetkoming kan worden verstrekt aan personen met een beperking of chronische problemen die daardoor aannemelijke meerkosten hebben;

het ook wenselijk vindt te regelen wat wordt verstaan onder een laag inkomen en een laag eigen vermogen;

besluit:

vast te stellen de Beleidsregels tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen Eemsdelta 2023.

Artikel 1: Begripsbepalingen

Begrippen in deze beleidsregels hebben dezelfde betekenis als in de wet Wmo 2015, in de verordening Maatschappelijke Ondersteuning Gemeente Eemsdelta 2021 en de Participatiewet, voor zover niet anders is bepaald.

- a. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
- b. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Eemsdelta;
- c. meerkosten: de extra kosten die een beperking of chronische problemen met zich meebrengen;
- d. een beperking: een somatische, psychogeriatrische of psychiatrische of een andere chronische psychische aandoening, dan wel om een verstandelijke, lichamelijke of zintuigelijke handicap. Het gaat hier in alle gevallen om kenmerken van een persoon;
- e. chronische problemen: onomkeerbare aandoening zonder uitzicht op volledig herstel en met een relatief lange ziekteduur;
- f. belanghebbende: de persoon van 18 jaar en ouder die voor zichzelf, de partner en/of één of meerdere minderjarige kinderen een tegemoetkoming aanvraagt;
- g. partner: de persoon die al of niet gehuwd of geregistreerd als partner en met de belanghebbende een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad;
- h. gezamenlijke huishouding: van een gezamenlijke huishouding is sprake indien twee personen hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben en zij blijk geven zorg te dragen voor elkaar door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de huishouding dan wel anderszins. Hieronder valt in ieder geval een partner, een vader/moeder van een gezamenlijk kind;
- i. kind: het eigen kind of stiefkind jonger dan 18 jaar, dat ten laste van de belanghebbende of de partner komt en op hetzelfde adres als de belanghebbende staat ingeschreven in de basisregistratie personen;
- j. ten laste komend kind: het kind jonger dan 18 jaar voor wie de belanghebbende of de partner kinderbijslag ontvangt.
- k. inkomen: onder inkomen wordt verstaan inkomsten uit of in verband met arbeid, inkomsten uit vermogen, inkomsten uit verhuur, onderverhuur of het hebben van een of meer kostgangers, socialezekerheidsuitkeringen, uitkeringen tot levensonderhoud op grond van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, voorlopige teruggave of teruggave van inkomstenbelasting, loonbelasting, premies volksverzekeringen en inkomensafhankelijke bijdragen als bedoeld in artikel 43 van de Zorgverzekeringswet, dan wel naar hun aard met deze inkomsten en uitkeringen overeenkomen;
- l. inkomen bij verblijf in een inrichting: indien de belanghebbende of diens partner in een inrichting verblijft, wordt het inkomen verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de verschuldigde bijdrage in de verzorgingskosten;
- m. vermogen: onder vermogen wordt verstaan de waarde van de bezittingen waarover de alleenstaande of het gezin beschikt of redelijkerwijs kan beschikken, verminderd met de aanwezige schulden voor zover deze hoger is dan de van toepassing zijnde vermogensgrens zoals bedoeld in artikel 34 derde lid van de Participatiewet;

- n. bijstandsnorm: het van toepassing zijnde bedrag voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan zoals bedoeld in de Participatiewet;
- o. peildatum: de datum waarop de aanvraag is gedaan;
- p. peiljaar: het kalenderjaar waarin de kosten zijn gemaakt;
- q. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015) en de Participatiewet.

Artikel 2: De regeling

Met deze regeling kan een inwoner aanspraak maken op een tegemoetkoming als hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij meerkosten maakt die hij niet zelf kan betalen.

Daarbij kan hij in aanmerking komen voor:

Een financiële tegemoetkoming van maximaal € 400 voor bijkomende meerkosten zoals beschreven in artikel 1, sub b met als voorwaarde dat het bedrag van het wettelijk -verplicht eigen risico volledig is opgebruikt. Deze regeling geldt alleen voor inwoners met een (gezamenlijk) inkomen dat in het peiljaar lager is dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm waarbij het eigen vermogen ook wordt meegerekend. De kostendelersnorm wordt hierbij niet toegepast.

Artikel 3: Voorwaarden om in aanmerking te komen

- 1. Om voor de tegemoetkoming zoals bedoeld in artikel 2 in aanmerking te komen:
 - a. dienen de belanghebbende en zijn partner op de datum van aanvraag 18 jaar of ouder te zijn;
 - b. dienen de belanghebbende en zijn partner op de datum van aanvraag in de basisregistratie personen staan ingeschreven als inwoner van de gemeente Eemsdelta;
 - c. moeten de ziektekosten in het peiljaar het bedrag van het wettelijk verplicht eigen risico uit de Zorgverzekeringswet te boven gaan. Er kan pas een beroep op de regeling worden gedaan als er meerkosten gemaakt zijn dan het wettelijk verplicht eigen risico;
 - d. dienen belanghebbende en zijn partner een (gezamenlijk) inkomen en vermogen te hebben lager dan de geldende bijstands- en vermogensnorm;
 - e. dient er een relatie te zijn tussen de bijkomende meerkosten en de beperking, of chronische problemen.

Artikel 4: Aanvraag indienen

- 1. Een aanvraag moet worden ingediend op een door het college vastgestelde wijze;
- 2. Een aanvraag moet uiterlijk op 1 mei van het daaropvolgende kalenderjaar ingediend zijn.

Artikel 5: Aanleveren gegevens

De aanvrager dient alle stukken aan te leveren die nodig zijn voor de beoordeling, voor zover deze nog niet bekend zijn.

Artikel 6: Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen in deze regeling.

Artikel 7: Citeertitel

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als 'Beleidsregels tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen Eemsdelta 2023'

Artikel 8: Inwerkingtreding

De 'Beleidsregels tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen Eemsdelta 2023' treden in werking met terugwerkende kracht per 1 januari 2023 voor onbepaalde tijd.

Artikel 3: Voorwaarden om aan in aanmerking te komen

Onder lid 1 sub e van artikel 3 betreft het alleen meerkosten die een persoon maakt door een beperking of chronische problemen. Andere, niet aan de beperking of chronische problemen gerelateerde ziektekosten komen niet in aanmerking voor deze regeling.

Aldus vastgesteld op 23 mei 2023

Het college van burgemeester en wethouders,

B. Visser R. Koch

Burgemeester Secretaris

Toelichting

Algemene toelichting

In artikel 2.1.7 Wmo 2015 is bepaald dat gemeenten aan personen met een beperking of chronisch psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben een tegemoetkoming kunnen verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie. Het verstrekken van deze financiële tegemoetkoming is een keuze, dus geen verplichting van de gemeente.

Gemeenten zijn vrij in het stellen van aanvullende criteria op basis waarvan inwoners recht hebben op een tegemoetkoming. Zo mag een gemeente voor de aanspraak op een gemeentelijke tegemoetkoming inkomensgrenzen stellen. Gemeenten kunnen hiermee specifiek voor personen met een beperking of chronisch problemen en met een inkomen boven het sociaal minimum in het kader van de Wmo 2015 een categoriale regeling treffen waarmee een tegemoetkoming wordt verstrekt.

Keuze gemeente Eemsdelta vanaf 1 januari 2023 een financiële tegemoetkoming verstrekken aan inwoners van de gemeente Eemsdelta met een beperking of chronische problemen met een maximale inkomensgrens van 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm waarbij het eigen vermogen ook wordt meegerekend.

Aannemelijke meerkosten: het dagelijks leven voor personen met een beperking of chronische problemen is vaak duurder dan voor anderen. De extra kosten die leven hiermee met zich meebrengt worden ook wel 'meerkosten' genoemd. Enkele voorbeelden van meerkosten:

- Verzorging
- Hulpmiddelen
- Dieetkosten
- Voorgeschreven medicijnen voor eigen rekening
- Geneeskundige hulp
- Energiekosten
- Waskosten
- Extra beddengoed
- Reiskosten
- Kleding
- Invalide parkeerkaart

Artikelsgewijze toelichting

Alleen de bepalingen die nadere toelichting nodig hebben, worden hier behandeld.